



# Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ  
كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا  
بِجَهَالَةٍ  
ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَآتَاهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ

## Kimsesizlere Kimse Olmak (16.09.2022)

### Kıymetli Mü'minler!

Kültürümüzde “Yalnızlık Allah’a aittir.” şeklinde bir sözümüz var, bilirsiniz... Yalnızlık ve kimsesizliğin insana özgü bir hal olmadığı anlatılır bu sözle... Çünkü yeryüzünde insan kadar ana-babaya ve insan çevresine ihtiyaç duyan bir başka varlık yoktur. Zira hayat tek başına taşınabilecek bir yük değildir.

İnsanın sosyal bir varlık olması da bu gerçeğe dayanır. Biliyoruz ki, üzüntü ve kederler paylaşıldıkça azalır, sevinç ve mutluluklar ise paylaşıldıkça çoğalır.

Bu gerçekten hareketle, dert ve sıkıntıları en fazla paylaşılmaya layık olanlar hiç şüphesiz ‘kimsesizler’ olarak nitelenen toplumumuzun ilgi, şefkat ve merhamete muhtaç kesimleridir.

Kimsesizler denince aklımız öncelikle yetimler gelir. Peki, sadece anne veya babaları vefat etmiş çocuklar mıdır yetimler? Yoksa daha hayatlarının baharında anne ve baba ilgisinden yoksun kalmış, itilmiş, terkedilmiş çocukları yetim kabul etmiyor muyuz?

Hayatın ağır yükü altında beli bükülmüş, kendisine selam verecek, hal hatır soracak bir ses, bir nefes bekleyen yaşlılarımız bizim kimsesizlerimiz değil midir?

Hastane köşelerinde çaresiz bakışlarıyla umut ışığı arayan hastalarımız bizim kimsesizlerimiz değil midir?

Bazen bir öfke bazen de bir anlık gaflet neticesi ya da tasarlanmış bir suç sebebiyle cezaevi

köşelerinde ömür tüketen mahkûmlarımız bizim kimsesizlerimiz değil midir?

Hangi sâikle sokaklara, köprü altlarına düştüğünü bilemediğimiz, bilemeyeceğimiz sokak çocukları bizim kimsesizlerimiz değil midir?

Bir de dünyanın kimsesizleri var. Filistin, dünyanın kimsesizi değil midir? Afrika, dünyanın kimsesizi değil midir? Tokların israf ettikleriyle bütün bir coğrafyanın makûs talihî olan açlığın tamamıyla ortadan kaldırılabileceği gerçeğine rağmen, koca kıta kendi dert ve ıstıraplarıyla başbaşa bırakılmış değil midir?

Bunlar ve sayamadığımız daha niceleri bizim kimsesizlerimizdir ve hepsi de insanlığın ortak sorumluluğuna, merhamet, şefkat ve ilgisine emanet edilmişlerdir.

Bu emaneti taşımaya en fazla ehil olanlar ise mü'minlerdir. Çünkü mü'minler her şeye ve herkese Allah'ın nazarıyla bakarlar ve herkesi Yaradan'dan ötürü hoş görürler. Onlar, Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmış merhamet kahramanlarıdır. Onlar, “Merhamet etmeyene merhamet olunmaz.”<sup>1</sup> korkusuyla yaşarlar ve onlar “Yeryüzündekilere merhamet edin ki, göktekiler de size merhamet etsin.”<sup>2</sup> müjdesine âşık kimselerdir. Çünkü onlar “merhameti kendisine ilke edinmiş” Rahman'ın kullarıdır.<sup>3</sup>

Öyleyse geliniz, merhametli ve müşfik Rabbimizin kulları olarak her şeye ve herkese O'nun merhametiyle nazar edelim. Kimsesizlerimize kimse olmaya; yardımımıza ihtiyacı olana koşmaya; anne ve baba ilgisinden mahrum çocuklara aile, biçarelere çare, dertlilerle hemdert olmaya çalışalım. Şu kısacık ömrümüzde, hayatlarına iyilik ve güzellekle dokunduğumuz ve arkamızdan samimiyetle hayır dualar edecek insanlar bırakalım.

## DİTİB Hutbe Komisyonu

<sup>1</sup> Buhari, Edeb 18.

<sup>2</sup> Tirmizî, Birr, 16.

<sup>3</sup> En'âm, 6/54.